

Pāvila 1. vēstule korintiešiem 2. nodaļa.

- 1 Un tā arī es, pie jums nākdams, nenācu ar augstu valodu vai gudrību, nesdams jums Dieva liecību.
- 2 Jo es jūsu starpā negribēju neko citu zināt kā vien Jēzu Kristu un to pašu krustā sistu.
- 3 Un es ierados pie jums nespēkā, bailēs un lielā nedrošībā.
- 4 Un mana runa un mana sludināšana nenotika pārliecinošos gudrības vārdos, bet gara un spēka izpausmē,
- 5 lai jūsu ticība nebūtu pamatota cilvēku gudrībā, bet Dieva spēkā.
- 6 Gudrību arī mēs sludinām, bet pilnīgajiem, ne šīs pasaules gudrību, ne arī šīs pasaules valdnieku gudrību, kas lemti iznīcībai,
- 7 bet mēs sludinām Dieva gudrību noslēpumā, apslēpto gudrību, ko Dievs paredzējis no mūžības laikiem, lai mūs celtu godā.
- 8 To nav atzinis neviens šīs pasaules valdnieks; jo, ja tie to būtu atzinuši, tad tie nebūtu krustā situācijā godības Kungu.
- 9 Bet tā ir, kā rakstīts: ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl. -
- 10 Mums Dievs to ir atklājis ar Savu Garu, jo Gars izdibina visas lietas, arī Dieva dziļumus.
- 11 Jo kurš cilvēks zina, kas ir cilvēkā, kā vien cilvēka gars, kas ir viņā. Tāpat arī neviens nespēj izprast to, kas ir Dievā, kā vien Dieva Gars.
- 12 Bet mēs neesam dabūjuši pasaules garu, bet to Garu, kas nāk no Dieva, lai saprastu, ko Dievs mums dāvājis.
- 13 To mēs nerunājam ar cilvēcīgas gudrības vārdiem, bet ar vārdiem, ko Gars māca, garīgas lietas garīgi apsprieždami.
- 14 Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams.
- 15 Garīgais cilvēks izdibina visas lietas, bet viņu pašu neviens neizdibina.
- 16 Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu, lai Viņam varētu dot padomu? Bet mums ir Kristus prāts.

Citreiz sprediķi atnāk no Svēto Rakstu meditācijām, citreiz – no dzīves situācijām. Pāvils rakstot vēstuli Korintas draudzei, no savas dzīves situācijām dalās ar saviem pārdzīvojumiem un izjūtām runājot par Dieva gudrību.

Līdzīgi man kā Pāvilam šogad iznāca viesoties kādā Carnikavas skolā, kur es ierados aicināts, bet ... **nespēkā, bailēs un lielā nedrošībā.** Jauna vide, nepazīstami ļaudis, satraukums un neziņa kā viss izdosies. Identiski ir bijuši arī motīvi kā Pāvilam - **Un tā arī es, pie jums nākdams, nenācu ar augstu valodu vai gudrību, nesdams jums Dieva liecību. Jo es jūsu starpā negribēju neko citu zināt kā vien Jēzu Kristu un to pašu krustā sistu.** Notika neliels lasījums no Salamana pamācībām par gudrību un atziņu, īsas pārdomas, tālāk - vienkāršiem vārdiem, aicinot citus iesaistīties, tika teikta pateicības lūgšana par pašiem bērniem, viņu brāļiem un māsām, viņu vecākiem, skolotājiem un skolas vadību, par bērniem, kuriem liegtas mācības kara, vai citas nelaimes dēļ (ar to domājot Ukrainas bērnus), Mūsu Tēvs Debesīs, svētības vārdi un ...viss.

Bet, laikam, tieši tālākais ir tas, kas devis aicinājumu šodien pārrunāt kādas lietas ar draudzi. Tālākais ir kāda anonīma, man pārsūtīta vēstule, kas adresēta tās skolas direktoram, bet, es domāju, skar ikvienu, kas tic Trīsvienīgajam Dievam – tā tad arī mūs. Nolasīšu kādus fragmentus - ...

Š.g. 1. septembrī piedalījos Carnikavas pamatskolas svinīgajā pasākumā. Vēlos pateikties par jauko noskaņu, ko radīja jauniešu muzikālais sveiciens - ģitāras spēle un dziedāšana, kā arī bērņus uzrunājošais Pepijas priekšnesums. Tomēr vēlos arī norādīt uz pārkāpumu, kuru turpmāk aicinu nepieļaut.

Svinīgajā pasākumā bija uzaicināts piedalīties mācītājs, kurš visu skolēnu, vecāku un darbinieku klātbūtnē teica kristīgā kulta tradīcijās ieturētu reliģiska satura runu un pieprasīja visiem

klātesošajiem (tajā skaitā arī skolēniem) piecelties un veikt kopīgu kristīgo lūgšanu.

...

No juridiskā viedokļa, organizējot un atļaujot šādu kristīgā kulta pārstāvja rīcību, Carnikavas pamatskolas vadība ir pārkāpusi Latvijas Republikas Satversmes 99. pantā noteikto „Ikvienam ir tiesības uz domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību. Baznīca ir atdalīta no valsts.” Tāpat arī tika pārkāpts Izglītības likuma 10.panta pirmajā daļā noteiktais, ka izglītības sistēma nodrošina apziņas brīvību. Šajā gadījumā baznīcas pārstāvis iesaistīja skolēnus kristīgajos rituālos bez viņu iespējas izvēlēties.

Ja skola vēlējas organizēt reliģisko organizāciju pārstāvju piedalīšanos, tai bija iepriekš jāinformē, ka Zinību dienas ceremonijā tiks veiktas rituālas darbības, kā arī ceremonijas laikā jānodrošina iespēju vecākiem un bērniem atstāt norises vietu pirms kristīgo rituālu veikšanas. Citādi tiek būtiski ierobežota vecāku un bērnu izvēle nepiedalīties reliģiskās darbībās.

Aicinu turpmāk ... nepieļaut bērnu iesaistīšanu reliģiskās darbībās ...lūzdu noteikumos iekļaut prevencijas un novēršanas pasākumus gadījumiem, ja vecāku un skolēnu reliģiskās pārliecības brīvību pašvaldības skolā ietekmē trešās personas (piemēram, ja citi vecāki vai bērni izplata reliģiska satura materiālus).

Labā prakse arī iesaka, ka vecāki tiek informēti par izstrādātajiem noteikumiem reliģiskās pārliecības brīvības aizsardzībai, ... lai viņu bērni nesanemtu reliģiska satura materiālus skolā.

Protams, to visu izlasot sajūta ir tāda it kā gribētos ieiet dušā un izmazgāt arī savu muti. Noskaņa ir tāda it kā ar bērniem būtu veiktas netiklas darbības publiskā vidē, no kuras bērniem un vecākiem nebija iespējas glābties bēgot. Bet, es domāju, tā ir diezgan raksturīga vienas sabiedrības daļas attieksme pret mums ticīgajiem šajā zemē. Likumi, kas runā par reliģiskās pārliecības un apziņas brīvību runā tieši par šo lietu brīvību, nevis to aizliegumu. Arī tas, ka Baznīca ir nodalīta no valsts nenozīmē to, ka baznīca ir patriekta no valsts, jo tad ticīgajiem būtu jāatņem pilsoņa tiesības, un tie būtu jāizraida no šīs valsts. Tomēr šos likumus traktē tieši kā aizliegumu uz reliģiskās pārliecības un apziņas brīvību. Reliģiska pārliecība un apziņas brīvība nevar izpausties kā aicinājums aizliegt reliģisku pārliecību un apziņas brīvību. Jebšu tas ir tapis tikai kādu sabiedrības locekļu “private property?”

Es gribu uzdot jautājumu vai mēs sabiedrībā, un mūsu kristītie bērni skolās ticības dēļ topam uzlūkoti kā apkarojami zemākas šķiras cilvēki!? Es domāju tā ir mūsu brīvība aizstāvēt savas tiesības uz reliģisko pārliecību un apziņas brīvību. Man rodas jautājums vai Latvijas himna arī drīz netaps kādiem diskriminējoša? Bet varbūt kādiem skaidri jāpasaka – ziniet, reiz, savu mēru!?

Šodien es aicinu kristīgas apziņas vecākus arī pacelt savas balsis un paust savu nostāju aizstāvot mūsu un mūsu bērnu tiesības uz ticību šajā zemē. Mēs arī esam tās pilsoņi un nodokļu maksātāji. Kāpēc lai kādu cilvēku nepatika pret mūsu brīvību uzliktu mums pienākumu noliegt savu garīgo esamību!? Ir pieredze, ka skolās bērni izvēlas kristīgo mācību, bet tieši vecāki ir tie, kas viņu brīvību nerespektē un stingri noliedz apmeklēt kristīgo mācību – kā klājas šeit ar apziņas brīvību un reliģisko pārliecību pašu ģimenēs!?

Apustulis Pāvils runā par izsenu pretim stāvēšanu starp cilvēkiem ar dažādu garu sevi. [12 Bet mēs neesam dabūjuši pasaules garu, bet to Garu, kas nāk no Dieva, lai saprastu, ko Dievs mums dāvājis.](#) [13 To mēs nerunājam ar cilvēcīgas gudrības vārdiem, bet ar vārdiem, ko Gars māca, garīgas lietas garīgi](#)

apspriedzami. 14 Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams. 15 Garīgais cilvēks izdibina visas lietas, bet viņu pašu neviens neizdibina. 16 Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu, lai Viņam varētu dot padomu? Bet mums ir Kristus prāts. Pasaules gars – Dieva Gars, cilvēcīga gudrība – Gars māca, miesīgs cilvēks – garīgs cilvēks. Šie visi ir pretstati. Cilvēkam, protams, ir tiesības audzēt sevi par šīs pasaules patērētāju, bet ir arī tiesības augt kā garīgam cilvēkam. Miesīgiem cilvēkiem, kam garīgas lietas liekas muļķība nav nekāda pamata diktēt mums dzīvesveidu kurā arī mums jāpaliek pasaules patērētāja līmenī. Mums ir Kristus prāts, saka Pāvils. Kainam bija kādi priekšstati par Dieva nozīmi cilvēka esamībā. Tie nebija dižāki par burkāniem, kas tika pienesti kā upuris Dievam. Ābelam bija Kristus prāts. Kains nespēdams brāli paciest ķērās pie akmeņa sišanai. Jānis saka - 1 Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. 2 Tas bija iesākumā pie Dieva. 3 Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir. 4 Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma. 5 Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.

Dieva Gars mūsos ir neizsakāms dārgums. Tieši garīgā dimensija radībā ir tā, kas nošķir cilvēku no lopa. Mēs esam aicināti sniegties tālāk nekā šīs pasaules robežas un mums apsolītas lietas, kas tālu pārspēj šīs pasaules piedāvājumu. Tēpēc paliksim nomodā sargāt savu un savu bērnu dārgumu – Dieva Garu mūsos, lai arī pasaulē tas rada izcilu nepatiku un agresiju. Lai Dievs mums palīdz. Āmen.